

צְדָקָה Tzedakah

1) Babylonian Talmud, Bava Batra 8a

<p>If one lives in city for thirty days, he must contribute to the charity platter from which food is distributed to the poor. If he lives there for three months, he must contribute to the charity box. If he lives there for six months, he must contribute to the clothing fund. If he lives there for nine months, he must contribute to the burial fund. If he lives there for twelve months, he must contribute to the columns of the city [<i>lepassai ha'ir</i>], i.e., for the construction of a security fence.</p>	<p>והתניא שלשים יום לתמחוי שלשה חדשים לקופה ששה לכסות תשעה לקבורה שנים עשר לפסי העיר</p>
--	--

2) Maimonides (Rambam, 1138-1204), Guide for the Perplexed 3:53

<p>The term <i>Tzedakah</i> is derived from <i>Tzedek</i>, "righteousness"; it denotes the act of giving every one his due, and of showing kindness to every being according as it deserves. In Scripture, however, the expression <i>Tzedakah</i> is not used in the first sense, and does not apply to the payment of what we owe to others. When we therefore give the hired labourer his wages, or pay a debt, we do not perform an act of <i>Tzedakah</i>. But we do perform an act of <i>Tzedakah</i> when we fulfil those duties towards our fellow-men which our moral conscience imposes upon us; e.g., when we heal the wound of the sufferer.</p>	<p>ומלת 'צדקה' היא נגזרת מ'צדק' והוא היושר והיושר הוא - להגיע כל בעל חוק לחוק ולתת לכל נמצא מן הנמצאות כפי הראוי לו. ולפי הענין הראשון לא יקראו בספרי הנבואה החוקים שאתה חייב בהם לזולתך כשתשלם 'צדקה' - כי כשתפרע לשכיר שכרו או תפרע חובך - לא יקרא זה 'צדקה'. אבל החוקים הראויים עליך לזולתך מפני מעלת המדות כרפואת מחץ כל מחוץ יקרא 'צדקה'.</p>
--	--

3) Isaiah 58:5-7

<p>Is such the fast I desire, A day for men to starve their bodies? Is it bowing the head like a bulrush And lying in sackcloth and ashes? Do you call that a fast, A day when the LORD is favorable? No, this is the fast I desire: To unlock fetters of wickedness, And untie the cords of the yoke To let the oppressed go free; To break off every yoke. It is to share your bread with the hungry, And to take the wretched poor into your home; When you see the naked, to clothe him, And not to ignore your own kin.</p>	<p>הַכְזֶה יִהְיֶה צוֹם אֲבַתְרֶהוּ יוֹם עֲנוֹת אָדָם נִפְשׁוֹ הַלֵּכֶף כְּאֶגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשָׁק וְאֶפֶר יִצְיַע הַלְזֶה תִּקְרָא צוֹם יוֹם רִצּוֹן לַיהוָה. הֲלוֹא זֶה צוֹם אֲבַתְרֶהוּ פִתְחַת חֲרָצְבוֹת רִשְׁעֵי הַתֵּר אֲגָדוֹת מוֹטֵה וְשִׁלַּח רִצּוֹצִים חֲפְזִים וְכָל מוֹטֵה תִּנְתְּקוּ. הֲלוֹא פָרַס לְרַעֲב לַחֲמֹךְ וְעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בֵּית כִּי תִרְאֶה עָרֶם וְכִסִּיתוּ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם.</p>
--	--